Ἔτος Ι' Περίοδος Β' — Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου Πέμπτη 1910 — Ἀριθ. 500

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ χρυσαῖ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς τῆς Ἐπαναστάσεως*). — Αἱ ἐν τῇ νήσῳ Σάμῳ δυσχέρειαι (*ἄρθρον τοῦ γαλλικοῦ «Χρόνου»*). — Πληθυσμὸς τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης. — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Ἡ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. — Παιδικὲς σελίδες (*τὸ βιβλίον τῆς κ. Π. Σ. Δέλτα*). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 17 Μαρτίου 1910

Ἐν τῇ σημερινῇ ἡμέρᾳ τίθεται καλῶς τὸ τέλος ἀρίστης ἀρχῆς. Διότι ἀρχὴ ἐπαναστάσεως εἶναι τὰ ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου γενόμενα μέχρι σήμερον, ἂν ἐπανάστασις πρέπει νὰ λέγηται οὐχὶ ἡ βιαία μόνον καὶ δι' αἱμάτων καὶ σπαραγμῶν ἐπιτελουμένη μεταβολὴ οἵων δήποτε καθεστώτων, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ τῆς ἠθικῆς δυνάμεως τοῦ λογισμοῦ ἐπικράτησις νέων ἀρχῶν καὶ νέων ἀξιωμάτων ἐν τῷ πολιτικῷ ἔθνους τινὸς βίῳ.

Διότι δὲ ἀρχὴν μόνον ἐπαναστάσεως ἀποτελοῦσι τὰ ἀπὸ 7 μηνῶν γενόμενα, δὲν πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν ἀπὸ τῆς αὔριον νὰ ἐπιτείλῃ ὁ ἥλιος τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος, νὰ στολισθῶσι διὰ χλόης καὶ δασῶν τὰ ἀπεψιλωμένα ὄρη τῆς Ἑλλάδος, νὰ πληρωθῇ βλαστήσεως ἡ χέρσος αὐτῆς γῆ καὶ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῆς καὶ τὸν νοῦν νὰ κατοικήσωσιν αἱ ἀπὸ πολλοῦ φυγαδευθεῖσαι ἀρεταὶ τῆς φρονήσεως, τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν τῆς ἀρίστης, ἥτις ἐστὶν ἡ εἰς τοὺς νόμους πειθαρχία καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, μάλιστα δὲ τῶν πρώτων, τῆς διοικητικῆς εὐκοσμίας, τῆς φειδοῦς τῶν δημοσίων χρημάτων, τῆς ἀμειλίκτου λειτουργίας τῆς δικαιοσύνης καὶ κατ' ἰσχυρῶν καὶ κατ' ἀδυνάτων.

Ἀλλ' εὐέλπιδες πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν πρὸς τὸ μέλλον, διότι ἀφυπνίσθημεν ἐκ τοῦ ληθάργου καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἅπαξ κεντρισθεῖσα ὑπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ ἀγαθοῦ δὲν θὰ ἡσυχάσῃ πρὶν ἢ χορτασθῇ ἐκ τῆς γεύσεως τοῦ ἀγλαοῦ του καρποῦ, πρὶν ἢ τὸ ἔθνος ἐμπεδώσῃ τὴν διπλῆν ἀσφάλειαν, ἣν θὰ παράσχῃ εἰς τὰς πολιτικὰς μὲν αὐτοῦ τύχας, τοῦτ' ἔστι τὰς ἱστορικὰς αὐτοῦ τύχας, ἡ χρηστὴ καὶ συνετὴ καὶ φιλόστοργος διαχείρισις τῶν πολιτικῶν ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὑποθέσεών του, εἰς τοὺς καρποὺς δὲ τῆς ἀπαραμίλλου δραστηριότητός του ἡ σεμνή, ἀλλ' ἀγρία τῶν ἀδικημάτων τιμωρὸς Δικαιοσύνη. Διότι ἐδιδάχθημεν τὸν τρόπον τοῦ ἐπιζητεῖν τὸ βέλτιον, διότι ἀρχίσαντες νὰ ἐπαναστατῶμεν, νὰ ἔχωμεν δῆλον ὅτι ὑγιεστέρας περὶ τοῦ πολιτεύεσθαι γνώμας, δὲν θὰ σταματήσωμεν πρὶν ἢ ἴδωμεν αὐτὰς τελικῶς θριαμβευούσας.

Σαγχαρῶμεν δὲ ἡμῖν αὐτοῖς, ὅτι ἀναίμακτοι καὶ ἀσπάρακτοι κατ' οἶκον, ἀπτόητοι καὶ ἀδιατάρακτοι ὑπὸ τῶν χλευασμῶν καὶ τῶν ὕβρεων τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ ξένων ἐφθάσαμεν εἰς τὸν πρῶτον τοῦτον σταθμὸν τοῦ νέου ἡμῶν πολιτικοῦ δρόμου ἀποδείξαντες, ὅτι καὶ πυρέσσοντες διετηρήσαμεν, τοῦθ' ὅπερ εἶναι μέγιστον κατόρθωμα, σώας καὶ λειτουργούσας ἄνευ διαλείψεων καὶ ἄνευ παρεκτροπῶν τὰς ἡμετέρας φρένας.

Νῦν ὁμόνοια τῶν ἁπανταχοῦ τοῦ Γένους Ταγῶν, ἀμοιβαία ἀγάπη πάντων τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος τέκνων, κοινὴ ἁπάντων στοργὴ πρὸς τὰ κοινά, ἐργασία καὶ πάλιν ἐργασία ἐν ᾧ ἕκαστος κέκληται. Ἰδοὺ τῆς σωτηρίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους οἱ μὴ παραβιαστέοι νόμοι.

ΑΙ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΣΑΜΩ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων, οὗ γνωσταὶ εἶναι αἱ σχέσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, ἐδημοσίευσε, χωρὶς μηδεὶς νὰ τὸ ἀναμένῃ, τῇ 6)19 Μαρτίου ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν τὸ ἑπόμενον κύριον ἄρθρον.

«Ἀπὸ πολλοῦ ἡ Σάμος συνταράσσεται. Τῷ 1908 δὲ αἱ ταραχαὶ αὗται προσέλαβον τοσαύτην σπουδαιότητα, ὥστε νὰ ἀσχοληθῇ περὶ αὐτῶν καὶ ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος. Ἀλλ' ἡ προσοχή, ἣν ἀφιέρωσεν εἰς τὰς ἀνωμαλίας ταύτας, δὲν ὑπῆρξεν ἄμοιρος ἐνοχλήσεως διὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον. Αἱ ἀντιμαχόμεναι μερίδες κατεφόρτωσαν τὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα διὰ μακρολόγων, ἀντιφατικῶν καὶ ἀσημάντων συνηγοριῶν. Ἐνδεχόμενον εἶναι τὰ σύγχρονα ἐπεισόδια νὰ ἀφυπνίσωσι τὴν λογοτεχνίαν ταύτην. Θὰ περιορισθῶμεν λοιπὸν νὰ ἀναγράψωμεν τὰ παράπονα ταῦτα ἀμερολήπτως.

Ἡ νῆσος Σάμος εἶναι αὐτόνομος ἡγεμονία Κυβερνᾶται ὑπὸ ἡγεμόνος Ἕλληνος τὸ γένος. ὑπὸ τοῦ σουλτάνου διοριζομένου καὶ ὑπαλλήλου Ὀθωμανοῦ διατελοῦντος. Καταβάλλει δὲ τῇ Πύλῃ ἐνιαύσιον φόρον 200 000 γροσίων. Ἡ πᾶσα διοίκησις εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Ἡ κυβέρνησις ὑπὸ τὸ ὄνομα Βουλὴ συνίσταται εἰς διευθύνουσαν ἐπιτροπὴν ἐκ τεσσάρων μελῶν, ἣν ἡ ἀντιπροσωπεία διορίζει ἑκάστου ἔτους. Ἡ βουλὴ αὕτη τῶν ἀντιπροσώπων ἀποτελεῖται ἐκ τεσσαράκοντα μελῶν ἐκλεγομένων διὰ δύο ἔτη δι' ἀμέσου καὶ καθολικῆς ψηφοφορίας. Διὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ συνομολογηθέντος πρωτοκόλλου τῆς 30 Νοεμβρίου (11 Δεκ. 1832) ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ῥωσία ἠγγυήθησαν περὶ τοῦ διοικητικοῦ τούτου συστήματος. Οἱ Τοῦρκοι εἶχον ἐκδιωχθῆ τῆς νήσου τὸ 1821 καὶ ἔκτοτε οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς αὐτήν. Παρὰ ταῦτα αἱ Δυνάμεις δὲν ἔκριναν ἀναγκαῖον νὰ προσαρτήσωσι τὴν Σάμον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ νῆσος ἦτο ὑπεράγαν ἐγγὺς τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀσίας. Δὲν ἠθέλησαν δ' ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπαναγάγωσι τοὺς Τούρκους εἰς τὴν νῆσον. Ἐντεῦθεν προῆλθεν ὁ καταστατικὸς Χάρτης τῆς νήσου. Ἀλλ' ὡς συμβαίνει συνήθως εἰς τοὺς τοιούτους συμβιβασμούς, αἱ Δυνάμεις ἀφοῦ κατέστρωσαν τὸν συνταγματικὸν Χάρτην τῆς νήσου, ἀπέβαλον πᾶν περὶ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ Σάμος εἰς ἑαυτὴν παραδοθεῖσα ἐσφάδαζεν ἐν ἀδιεξόδῳ.

Τελευτῶντος τοῦ ἔτους 1907, σκοτεινή τις ἱστορία κατασκευῆς σιγαρόχάρτου περιήγαγεν εἰς ἔριδα τὸν ἡγεμόνα Ἀνδρέαν Κοπάσην, Γερμανόν τινα ἔμπορον καὶ τοὺς νησιώτας. Ὁ ἡγεμὼν ἐξυλοκοπήθη ὑπὸ τῶν ἀρχομένων, μάλιστα δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν χωροφυλάκων του. Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις— ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἐβασίλευεν εἰσέτι ὡς ἀπόλυτος ἄρχων [1]), ἀπεβίβασεν εἰς τὴν νῆσον λόχον στρατιωτῶν ἐκπεμφθέντα ἐκ Σμύρνης. Τὸ ἀπόσπασμα δὲν ἐγένετο δεκτὸν εὐμενῶς. Σύγκρουσις ἐπῆλθεν, ἥτις ἠρίθμησε καὶ νεκρούς. Τότε κατέπλευσαν εἰς ναύαρχος καὶ δύο πολεμικὰ πλοῖα. Προηγγέλθη ἔπειτα ἡ ἀποστολὴ ὁλοκλήρου μεραρχίας. Ἀλλ' ἡ ἡσυχία ἀποκατεστάθη πρὸ τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἔρις περιωρίσθη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν δικαίων τῆς Σάμου. «Εἴμεθα αὐτόνομοι, ἔλεγον οἱ νησιῶται. Δὲν ἔχετε λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποστέλλητε ἡμῖν στρατεύματα». «Εἶσθε αὐτόνομοι, ἀπεκρίνετο ἡ Πύλη, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ γίνησθε ἀποστάται». Ἡ ἔρις ἐπεξετάθη. Αἱ ταραχαὶ ἀπεδίδοντο, εἰ καὶ ἄνευ ἀποδείξεων, εἰς τὴν πανελληνικὴν κίνησιν. Μετὰ τοῦτο, τῆς Τουρκικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1908 εἰσαγαγούσης εἰς τὸ ἀνατολικὸν πρόβλημα νέον στοιχεῖον, ἔπαυσε πᾶσα φροντὶς περὶ Σάμου.

Ἔκτοτε φαίνεται, ὅτι ὁ ἡγεμὼν Κοπάσης ἐφήρμοσεν ἐλευθέρως αὐταρχικὴν πολιτείαν. Προεκάλεσε τὴν καταδίκην τῶν πρώην ὑπουργῶν καὶ τὴν δήμευσιν τῆς περιουσίας των. Διενήργησε τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν δωδεκάδων τινῶν λογχῶν. Ἀλλ' ὁ διάδοχος οὗτος τοῦ Πολυκράτους δὲν ἔχει τὴν συνείδησιν τοῦ μέτρου· διότι καὶ αὖθις περιῆλθεν εἰς ῥῆξιν πρὸς τοὺς ὑπουργούς του, οἵτινες, σημειωτέον, δὲν διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων. Ὁ εἷς τούτων, ὁ κ. Νικολαΐδης, ἐπαύθη καὶ ἡ ἀνάκλησις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τὴν πρόφασιν καταδιώξεως ἐγκληματικῆς. Ἡ Πύλη τότε ἀπέστειλεν εἰς τὴν νῆσον πληρεξούσιον ἀνακριτὴν τὸν κ. Ἀγαθόπουλον. Ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος, ὡς λέγεται, δὲν ἐπεδοκίμασε τὰς διοικητικὰς μεθόδους τοῦ κ. Κοπάση. Ὅπως ἀπαλλαγῶσιν αὐτοῦ, ἐσκέφθησαν νὰ διορίσωσι τὸν ἡγεμόνα ὑπουργὸν τῶν δημοσίων ἔργων. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ κοινοβουλίου διεμαρτυρήθησαν κατὰ τούτου. Τὰ πράγματα λοιπὸν ἔμειναν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἐπιδεινούμενα ὡς ἐκ τῆς προσεγγίσεως τῶν νομοθετικῶν ἐκλογῶν. Ὁ λαὸς εἶναι δυσηρεστημένος, ἐπειδὴ δὲ ὁ ἡγεμὼν δὲν ἔχει ὑπομονήν, φόβος ὑπάρχει αἱματηρῶν συγκρούσεων.

Ἐὰν αἱ Δυνάμεις διετέλουν ἐν γνώσει τῶν συμβαινόντων, θὰ ἠδύναντο νὰ ὑποβάλωσι λύσιν τινά, ἀλλ' αἱ Δυνάμεις διατελοῦσι ξέναι πρὸς τὰ συμβαίνοντα. Διότι δὲν ἔχουσιν ἐν Σάμῳ ἐξ ἐπαγγέλματος προξένους. Ἡ Ῥωσία δὲν ἔχει οὐδὲ προξενικὸν πράκτορα καὶ οἱ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἐντιμότατοι ἔμποροι ἄλλως, στεροῦνται πολιτικῆς αὐθεντίας. Εἶναι δὲ τοῦτο τοσοῦτον ἀληθές, ὥστε κατὰ τὰς ἐν ἔτει 1893 ἀνωμαλίας ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἄγγλος πρεσβευτὴς ἀνέθηκεν εἰς ἕνα τῶν γραμματέων του τὴν φροντίδα νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νῆσον. Καίπερ ἡμιεπίσημος ἡ παρουσία τοῦ διπλωμάτου τούτου ἔσχεν εἰρηνοποιὸν ἀποτέλεσμα. Διατί δυνάμει τοῦ χάρτου τοῦ 1832 νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ εἰρηνοποιὸς αὕτη μετάβασις; Διατί μάλιστα νὰ μὴ καθορισθῶσιν ἄρθρα τινὰ τοῦ χάρτου τούτου; Διατί νὰ μὴ προσδιορισθῇ ἡ διάρκεια τῆς ἐξουσίας τοῦ ἡγεμόνος, ὡς συμβαίνει διὰ τὸν διοικητὴν τοῦ Λιβάνου; Διὰ τί ἐγγυήσεις νὰ μὴ ληφθῶσιν κατὰ τῆς χρονίας ἐξακολουθήσεως τῶν τοπικῶν ἐρίδων; Τοῦτο, ὡς πρόδηλον, εἶναι τὸ κοινὸν ἁπάντων συμφέρον καὶ πρῶτον τῆς Τουρκίας. Εἶναι δ' ὡσαύτως καὶ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, ἥτις πρέπει νὰ εὔχεται ὑπὲρ τῆς Σάμου καλλίτερον διοικητικὸν σύστημα καὶ ἥτις δὲν μαίνεται τοσοῦτον, ὥστε νὰ σκέπτηται ὅτι δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν, ἐξ ὧν ἀκαταπαύστως συνταράσσεται ἡ νῆσος. Εἶναι τελευταῖον καὶ τὸ συμφέρον τῶν νησιωτῶν, οἵτινες καίπερ συνειθισμένοι εἰς ἀξιοθρήνητον ἀναρχίαν δὲν δύνανται νὰ παραγνωρίσωσι τὰ ἀγαθὰ μᾶλλον συντεταγμένου διοικητικοῦ συστήματος».

Φαίνεται ἡμῖν λίαν περίεργος, δὸς δ' εἰπεῖν καὶ ὕποπτος, ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἀφύπνισις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος ὑπὲρ τῆς λησμονημένης ἠρωϊκῆς καὶ ἐνδόξου, ἀλλ' ὁμολογητέον καὶ ἀνοήτου νησίδος. Τοῦτο δὲ ὄχι μόνον, διότι οἱ φίλοι μας Γάλλοι μᾶς ἐσυνήθησαν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους νὰ δεχώμεθα μεθ' ὑποψίας καὶ ἐπιφυλάξεως πᾶν ὅ,τι ἐκ Γαλλίας προέρχεται, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄρθρον προδίδει κεκρυμμένον ἀνὰ τὰς γραμμάς του μεροληπτικὸν πνεῦμα ὑπὲρ τῶν Τούρκων. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον φοβούμεθα, ὅτι αἱ ἐμπνεύσεις τοῦ ἄρθρου τούτου προέρχονται κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ὑ. Πύλης καὶ διαβλέπομεν ἐν αὐτῷ τὸν προάγγελον περιορισμοῦ τῶν δικαίων τῆς ἀτυχοῦς νήσου. Εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τοῦτο ἡ προσοχὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν νὰ στραφῇ ἄγρυπνος καὶ πρὸς τὴν γωνίαν ταύτην τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἵνα μὴ εὑρεθῇ πρὸ τετελεσμένων γεγονότων, τὰ ὁποῖα κατέστησαν τοῦ συρμοῦ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τῆς Εὐρώπης, καθ' ἣν δίκαια καὶ συμφέροντα ἀδυνάτων λαῶν ἀποτελοῦσι τὸ τίμημα καπηλικῶν συμβάσεων. Δὲν λέγομεν βέβαια νὰ ἐκπλεύσῃ ὁ ἕλλην. στόλος, ὅπως προλάβῃ τὰ ἐν Σάμῳ ὑπὸ τῶν Τούρκων τεκταινόμενα. Ἀλλ' εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ βασιλείου, ἂν νηφάλιον ἔχῃ τὸν νοῦν καὶ εὐρὺ τὸ βλέμμα, ὥστε νὰ περιλάβῃ τὴν ὅλην πολιτικὴν κίνησιν τὴν ἀπτομένην τῶν τυχῶν ὁλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐπιβάλλεται νὰ φροντίσῃ ἐκ παντὸς τρόπου, ὅπως ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ βελτίωσις τοῦ καθεστῶτος, παραμείνωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀρχικήν των κατάστασιν καὶ μένῃ οὕτω καὶ ἐν Σάμῳ ἀνοικτὸς ὁ λογαριασμός, ὅπως καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις τῆς αὐτοκρατορίας, διότι ὁ καιρὸς τῆς ἐξοφλήσεως ἢ ὁπωσδήποτε ἐκκαθαρίσεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἐγγίζει καὶ συμφέρον τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις τοῦ ἔθνους νὰ εὑρίσκωνται ἐντεταμέναι ἐκ τῆς ἐπὶ πολλῶν σημείων ταραχῆς καὶ ἄγρυπνοι. Διότι ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων διδάσκει ἐντελῶς ἄλλα ἢ ὅσα συμβουλεύει ἡμῖν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπρόκλητος ἡ γαλλικὴ δημοσιογραφία.

[1]) Σ. *Ἀγῶνος* Ἐξυμνούμενος διὰ τὴν πατρικὴν κυβέρνησιν τῶν χριστιανικῶν λαῶν ἀφιλοκερδέστατα ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ πρὸ πάντων τύπου, οὗ ἐξαίρεσιν δὲν ἀπετέλεσεν ὁ «Χρόνος», ὅπως ὁ αὐτὸς τύπος ἐξυμνεῖ νῦν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τὰ κατορθώματα τῶν συνταγματισθέντων βαρβάρων.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΑΥΤΟΥ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1909 συνετάχθη ἐν Θεσσαλονίκῃ, εἶδε δὲ πρὸ ὀλίγου τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ὀλιγοσέλιδον, ἀλλ' ἀσελίδωτον βιβλίον, ὅπερ πλὴν βραχυτάτου ὑπομνήματος ἐπεξηγηματικοῦ τῶν διαφόρων ἐθνολογικῶν ὅρων δὲν περιέχει ἄλλο τι ἢ μόνον ἀριθμοὺς καὶ μόνον λογιστικοὺς πίνακας. Τὸ βιβλίον τοῦτο φέρει ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὴν ἐπιγραφήν: «Στατιστικὴ τοῦ Βιλαετίου Θεσσαλονίκης» ἀντὶ πάσης δὲ ἄλλης θεωρίας ἢ ἱστορικῆς ἀνασκοπήσεως ὁ συγγραφεὺς προετίμησε νὰ λαλήσῃ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ διὰ τῆς διδακτικῆς τῶν ἀριθμῶν εὐγλωττίας.

Ἀλλὰ τίς εἶναι ὁ συγγραφεύς; ὑπὸ τὸ ρηθὲν ὑπόμνημα ἀναγινώσκομεν: Γεώργ. Μάρας, ὄνομα ἄγνωστον εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν. Ἀλλ' ὑπὸ τὸ ἄγνωστον ὄνομα κρύπτεται γνωστοτάτη φυσιογνωμία, ἀνὴρ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀφανεῖς, ἀγνοούμενοι, ἀθόρυβοι εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐπικινδυνότατον στάδιον τοῦ λυσσαλέου φυλετικοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἀγῶνος, ἐτίμησαν ἐν αὐτῷ τὰς ἀρετὰς τῆς ἡμετέρας φυλῆς, ἐκύρωσαν δι' ἔργων ἀξιοθαυμάστων τὰ ἐπὶ τῆς περιμαχήτου χώρας δίκαια αὐτῆς καὶ ἐμαρτύρησαν ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὴν ὑψίστην ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀρετήν, τὴν καρτερικὴν τήρησιν τῆς ἀνωνυμίας, ἀρετήν, ἥτις εἰς ἄνδρας μόνον ἀρτίους ἁρμόζει καὶ μὴ ἀρεσκομένους εἰς τὴν ἐθελόδουλον διαφήμησιν, τοὺς μόνην ἀμοιβὴν ἀπεκδεχομένους τοῦ πράττειν τὸ ἀγαθὸν αὐτὴν ἑαυτῶν τὴν συνείδησιν, ὅτι ἔπραξαν τὸ ἑαυτῶν καθῆκον.

Ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου ἀνήκει εἰς τὴν πλειάδα ἐκείνην τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἥτις διὰ τοῦ Παύλου Μελᾶ ἐνεκαίνισε τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς ἀμύνης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τῶν ποικίλων κατ' αὐτῆς ἐπιβουλῶν. Ὀνομάζεται Γεώργιος Μαστραπᾶς καὶ εἶναι, διὰ τί νῦν νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν; λοχαγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἡ μελέτη του εἶναι οὕτως εἰπεῖν λάφυρον τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου ἀγῶνος, λάφυρον εὐγενὲς καὶ ἁρμόζον εἰς ἐπιστήμονα καὶ πεπολιτισμένον ἀθλητὴν ἀγῶνος ἱερωτάτου. Τοιαῦτα μόνον λάφυρα ἀπεκόμισαν οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἐκ Μακεδονίας. Μεταβῆτε δὲ εἰς τὴν Σόφιαν, ὅσοι θέλετε νὰ συγκρίνητε τὰ δύο γένη, ἵνα ἴδητε τί ἐκ Μακεδονίας ἀπεκόμισαν οἱ ἀνταγωνισταὶ τοῦ Παύλου Μελᾶ, τοῦ Ἀκρίτα, τοῦ Βάρδα, τοῦ Μπούα, τοῦ Γαρέφη, τοῦ Φλωριᾶ καὶ τόσων ἄλλων ζώντων καὶ νεκρῶν μαρτύρων τῆς προαιωνίου πάλης τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς ἐπιδραμούσης εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χώρας βαρβαρότητος.

Τὴν στατιστικήν του ὁ συγγραφεὺς στηρίζει εἰς τὴν τελευταίαν ἐπίσημον τουρκικήν, ἥτις ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνακριβειῶν αὐτῆς, προερχομένων ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διενεργεῖται ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τῆς Τουρκίας, εἶναι ἡ ἀκριβεστέρα οἵας δήποτε ἄλλης.

Ἐν τῷ βιβλίῳ ἀναγράφεται πρῶτον ἡ περιληπτικὴ τοῦ ὅλου νομοῦ Θεσσαλονίκης στατιστική, ἐπακολουθεῖ δὲ εἶτα ἡ κατὰ Σαντζάκια (Διοικήσεις) μεθ' ἕκαστον δὲ σαντζάκιον ἀκολουθεῖ ἡ τῶν καζάδων ἑκάστου.

Ὁ νομὸς Θεσσαλονίκης διαιρεῖται, ὡς γνωστόν, εἰς τρία σαντζάκια, τὸ τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ τῶν Σερρῶν καὶ τὸ τῆς Δράμας. Κλείουσι δὲ τὸ ὅλον βιβλίον εὐσύνοπτοι καὶ χρησιμώτατοι συγκριτικοὶ πίνακες πρῶτον τῶν πρωτευουσῶν ἐθνικοτήτων τοῦ Βιλαετίου, δεύτερον τῶν πρωτευουσῶν ἐθνικοτήτων κατὰ διοικήσεις καὶ τελευταῖον κατὰ καζάδες.

Ἐκ τοῦ πρώτου συγκριτικοῦ πίνακος μανθάνομεν, ὅτι ἐν τῷ Βιλαετίῳ Θεσσαλονίκης ζῶσιν:

Ὀθωμανοὶ	506, 886
Ἕλληνες	307,486
Βούλγαροι	229, 481
Ἑβραῖοι	52, 623
Βλάχοι	22, 288
Διάφοροι	12, 211

Ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἄρα ἐν τῷ Βιλαετίῳ τούτῳ ἀνέρχεται εἰς 330,000 περίπου, ἂν ἐν αὐτῇ περιλάβωμεν καὶ τοὺς Βλάχους, ὡς ὀφείλομεν νὰ τὸ πράξωμεν περὶ τοῦ τμήματος τούτου τοῦ ἡμετέρου γένους. ὅπερ πλὴν τοῦ ὀθνείου γλωσσικοῦ ἰδιώματος, ὅπερ προσελαβε κατὰ τὰς ἱστορικὰς ἀτυχίας τοῦ ἔθνους, δὲν διακρίνεται κατὰ τὰ ἄλλα τῆς ἄλλης Ἑλληνικῆς φυλῆς ἢ κατὰ τοῦτο ἴσως μόνον, ὅτι συνηγωνίσθη ἐν τῷ κατὰ τῶν ἐπιδρομέων ἀγῶνι ἐν ταῖς πρώταις τάξεσι τῶν μαχομένων. Οὕτω ἐν τῷ βιλαετίῳ Θεσσαλονίκης ὑπερτεροῦμεν τοὺς Βουλγάρους κατὰ 100 περίπου χιλιάδας.

Κατὰ διοίκησιν δὲ ἡ φυλετικὴ σύστασις τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει κατὰ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Γ. Μαστραπᾶ:

Διοίκησις Θεσσαλονίκης.

Ὀθωμανοὶ	231,991
Ἕλληνες	195,407
Βούλγαροι	92,810
Ἑβραῖοι	40,867
Βλάχοι	16,370
Διάφοροι	7,593
Σύνολον	593,038

Διοίκησις Σερρῶν.

Ὀθωμανοὶ	150,045
Ἕλληνες	79,901
Βούλγαροι	131,477
Ἑβραῖοι	1,580
Βλάχοι	5,789
Διάφοροι	3,452
Σύνολον	372,244

Διοίκησις Δράμας

Ὀθωμανοὶ	124,850
Ἕλληνες	32,178
Βούλγαροι	5,149
Ἑβραῖοι	2,176
Βλάχοι	129
Διάφοροι	1,166
Σύνολον	165,693

Ἐν τινι τῶν προσεχῶν τοῦ «Ἀγῶνος» φύλλων θὰ ἀναχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ καζάδας, ὅπως μετέπειτα ἀντλήσωμεν μετὰ ἀκριβείας πορίσματα ἐκ τῆς χρησιμωτάτης μελέτης τοῦ κ. Γ. Μαστροκπᾶ, ὁ ἑπαινος ὀφείλεται ἐπὶ τῇ εὐσυνειδήτῳ ἐργασίᾳ του.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Οἱ πανελλήνιοι καὶ παναιγύπτιοι ἀγῶνες.

Ἀλησμόνητοι θὰ μείνωσιν εἰς τοὺς δμογενεῖς τῆς Ἀλεξανδρείας αἱ τρεῖς ἡμέραι τῶν Πανελληνίων ἀγώνων. Αἱ Ἑλληνικαὶ τῆς Αἰγύπτου ἐφημερίδες πληροῦσαι ὅλας τὰς σελίδας των τῆς περιγραφῆς τῶν γεγονότων, ἀδύνατον δὰ Ἑλλὴν τὰ ἀναγνώσῃ αὐτὰς χωρὶς νὰ συγκινηθῇ μέχρι δακρύων διὰ τὸν βαθύτατον καὶ ἐντονώτατον κραδασμόν, ὃν ὑπέστη ἡ δείλοτε ὑπὲρ τῶν μεγάλων εὐουχήκτου ψυχὴ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἐλληνισμοῦ. Πᾶσα ἡ ἄλλη ζωὴ τῆς αἰγυπτιακῆς μεγαλουπόλεως ἐσιαμάτησε κατὰ τὸς τρεῖς ταύτας ἡμέρας καὶ ἡ ζωή, ἡν ἔζησεν, ἡν ζωὴ ἑλληνική οἱονεὶ ἀνοχήσασα ἀπὸ τῶν τάφων. ὅπως ὁπομνήσῃ εἰς τὰς ἠνμονούσας ἑαυτὰς ἀνθρωπίνους γενεάς, ὅτι ὅλα φύείρει ὁ χρόνος πλὴν τῶν ὑψηλῶν, τῶν ὡραίων, τῶν μεγάλων καὶ μέγα καὶ ἀθάνατον τοῦ ἑλληνικοῦ παρελθόντος δίδαγμα εἶναι τὸ ἐπιμονώτιον τὸ σῶμα, ὅπως ἐνοικῇ ἐν αὐ-τῷ ὑμμένα, ὑγιὴς καὶ ἠθικὴ ψυχή, τὸ λατρεύειν τὴν μεγάλην τοῦ καλοῦ λατρείαν, δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος ἀνυφοῦται εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ ὑψίστου καὶ ἀφθάρτου καλοῦ καὶ διὰ τῆς κατανοήσεως ταύτης ἐξευγενίζεται καὶ ἐκλεπτυνόμενος.

Ἡ θέα τῶν ἐσοπλῶν ἀθλητῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ στίβου τοῦ σταδίου, ἡ ραστοῦν δεκάδος δλης ἀξιαγαπήτων καὶ σταροῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ἡλέκτρισε τοὺς χιλιάδας τῶν θεατῶν, τὰς χιλιάδας, αἵτινες ἤγοντο πνεαυί ἀς ἐπὶ προσκύνημα εἰς τὸ στάδιον, εἰς ἐνθουσιασμόν, ὃν μόνον ὁ Ἕλλην καὶ οἱ μεσημβρινοὶ λαοὶ δύνανται ἀ κατανόησωσι καὶ νὰ εἰσθανθῶσι, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ περιγράψῃ τις.

Τοὺς ἀγῶν ς ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ εὐγενὴς καὶ εὐπροσήγορος ἡγεμὼν τῆς χώρας Ἀβ-βᾶς Χίλμη, ἡ εἰσοδος δὲ αὐτοῦ εἰς τὸ στάδιον χαιρετισθεῖσα ὑπὸ τῶν μυριάδων θεατῶν ἐν γένει εἰν ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀνεκφράστου, αἵτινες βαθύτατα συνεκλόνισαν τὴν εὐγενῆ ἡγεμονίδην Τοοσοῦτον δὲ εὐχαρίστως ἀπεκόμισε τὰς ἐντυπώσεις, ὥστε τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ἀπέστειλε τὸν διοικητὴν Ἀλεξανδρείας Μουσταφὰ πασσᾶν Ἰσμὰὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν λέσχην, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὴν ἑλληνικὴν παροικίαν διὰ τὴν ἔκτακτον ὑποδοχήν, ἧς ἔτυχεν ἡ Α. Υ. ἐν τῷ σταδίῳ.

Ἡ Α. Ἐ. ὁ Διοικητὴς διεδίδασεν ὡς ἑξῆς ἑλληνιστὶ τὴν διαταγὴν τοῦ Ὑψηλοῦ του Κυρίου.

«Εἶμαι εὐτυχὴς διότι εἰς ἐμὲ ἔλαχε κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Υ. τοῦ Κεδίου νὰ εἴθω εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Λέσχην νὰ ἐκφράσω εἰς ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ Σωματεῖα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν παροικίαν ἐν γένει εἰν εὐαρέσκειαν Αὐτῆς διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν πρώτων Πανελλήνων καὶ Παναιγυπτίων Ἀγώνων καὶ τὰς εὐχαριστίας Αὐτῆς διὰ τὴν ἐνθερμον δεξίωσιν, ἥτις Τῇ ἐφέρετο.

Ὁ γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σκαυτίδης ἀπεκρίθη εὐτυχώτατα ἀναπολήσας τοὺς πολαιοτάτους δεσμοὺς τῶν δύο λαῶν καὶ ἐξάρας τὴν προστασίαν τοῦ Κεδίου καὶ τὴν φιλοξενίαν τῶν αὐγυπτιακῶν λαοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες διὰ τοῦτο ἐμφροσύνται ἀγάπης τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Α. Ὑψηλότητα. Τῶν ἀθλητῶν καὶ πάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων τὰ αἰσθήματα ταῦτα, ἐπείπε, «παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀγαπητὲ πασσᾶ, νὰ ἀποδώλθητε τῇ Α. Ὑψηλότητι καὶ νὰ βεβαιώσητε ὅτι πάντοτε εὐγνωμονοῦμεν πρὸς Αὐτὴν καὶ εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑγείας, εὐημερίας καὶ δόξης τῆς Α. Ὑψηλότητος, τῆς Κυβερνήσεώς Της καὶ ὑμῶν, ἀγαπητὲ πασσᾶ, ὃν θεωροῦμεν εὐτύχημα, διι βλέπομεν συχνάκις ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑλληνικῆς παροικίας, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ.

Ζήτω ὁ Χεδίβης Ἀβ-βᾶς Χίλμη.

Ζήτω ὁ Διοικητὴς Μουσταφὰ πασσᾶ Ἰσμὰὴ.

Ζήτω ὁ αἰγυπτιακὸς λαός.

Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Φώτιος ἐλάμπρυνε πάλιν καὶ τὸς ἑορτὰς ταύτας διὰ τῆς θεοπεσίας εὐχλαστίας του καὶ οἱ ὀλοι τὰν Μπενάκηδων καὶ Συναδινῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἡγεμόνων ὄχι τοῦ πλούτου, ἀλλὰ τῆς συνετῆς καὶ ἐπικαίρου ἐλευθεριότητος, ἐφιλοξένησαν τοὺς ἀθλητὰς καὶ ὠργάνωσαν ἑορτὰς ἀληθομνήστους.

Ξένοι ἐλάχιστοι μετέχον τῶν ἀγώνων, ποιά τις δὲ ἐπιφέλαξις τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν δὲν ἔμεινεν ἀπαρατήρητος δικαιολογουμένη ἴσως ἐκ λεπτότητος πρὸς τὴν ἡγεμόνα τῆς ξενοκατοικούσης χώρας.

Ὀραῖον ἱστορικὸν μνημεῖον θὰ ἦτο ἡ ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἀνατύπωσις τῶν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐφημερίδων γραφέντων ἐπὶ ταῖς ἀληθομνήστοις ταύταις ἑορταῖς, ἵν' ἐξ μεγίστου ὀφείλει χάριτας ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τοὺς διοργανωτὰς, πρῶτον δὲ πάντων εἰς τὸν "Ομιλον Φιλάδελφον Ἀλεξανδρείας καὶ τοὺς ἐπιστατήσαντας εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των. Εὖγε εἰς τὸν ἑλληνισμὸν τῆς Αἰγύπτου!

Ὁ Φερδινάνδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὡς νύμφη ἀφρηγμένη ἤδη τὴν νυμερικὴν ἀτοκλὴν περιφέρετο μετὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας τῆς ἐπισκέψεώς του ὁ Φερδινάνδος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ ἀξιοθέατα τῆς ἁσαλίδος μέρη σχεδὸν ἀπαραιτήρητος καὶ ἄνευ θορύβου. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ οἱ ὑπουργοὶ τοῦ ἑλλμβανον ἐπανειλημμένας συνεντεύξεις μετὰ τῶν Τούρκων ὑπουργῶν ἀσχολούμενοι, ὡς λέγεται, καὶ προλειάνοσι τὸ δόμφος εἰς συνομολόγησιν τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως. εἰς διευθέτεισν τοῦ δοοθεισοῦ ζητήματος καὶ εἰς συμφωνίαν περὶ ἐνώσεως τῶν βουλγαροτοορικῶν σιδηροδρόμων. "Αθηνον εἶναι, ἂν ἐπέτυχον ταῦτα καὶ ἂν κατώρθωσαν νὰ τέξσωσι τὰς παγεφρὰς διαθέσεις Ἀν-Τούρκων, ὧν ἡ δυσθυμία ἠθξησε μετὰ τὰ ἀκρὶτόμυθα ἐν Πετροουπόλει περιτρεφόμενα τοῦ Παπρικάφ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ Τοῦρκοι ἐκφιναν ἀφῆμον εἰς τὰς διοργανώθείσας πρὸς τιμὴν τοῦ τρφὴν βαλῆ των ἐν Ἀν. Ῥωμυλίᾳ πομπὰς καὶ προσθήσωσι καὶ τὴν ἐνάσπιον αὐτοῦ παρέλασιν εἴκοσι πέντε χιλιάδων στρατοῦ πάντων τῶν ὅπλων, ἵνα τῷ ὁπομήσωσιν, ὅτι καὶ ἡ λάχχη εἶναι ἐν ἀνάγκῃ κατάλληλον πρὸς συμμιλίωσιν δργανον. "Ὅλα ταῦτα δὲν ἐμποδίζουσι τοὺς Τούρκους καὶ Βουλγάρους ὑπουργοὺς νὰ ἀσχολῶνται εἰς τὴν σύνταξιν ἀνακοινώσεως ἑπισήμου, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν μετοβάσεως τοῦ τσάρου τῶν Βουλγάρων εἶναι σύφρείας τῶν σχέσεων τῶν δύο δμόρων κρατῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰρήνης.

Ἀλλ' ἐν ᾧ ὁ Σουλτάνος ἀντήλλασσε μετὰ τοῦ ξένου τον φιλικοτάτας χαιρετίας ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Βοσπόρου, ἐν παντοίαν πηγὴν ἀγγέλλεται, ὅτι οἱ ὑπήκοοι τοῦ Φερδινάνδου ἐκπίπτουσι τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην τὰς ἐνόπλους συμμορίας εἰς Μακεδονίαν. Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Φραγκφούρτης» πληροφορουμένην ἐκ Θεσσαλονίκης μεγάλη κίνησις παρασκευῶν παρατηρεῖται ἐν τεῖς κῶλοις τῶν κομιτάτων πρὸς δξᾶσιν ἐν Μακεδονίᾳ, τρεῖς δὲ συμμορίαι ἀνεφάνησαν ἤδη. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπέρα.θεν ἐφημερὶς τοῦ δικαστηρίου τὸ «Φῶς» ἀναγγέλλει, ὅτι συμμορία ἐκ 40 ἀτόμων ἐνεφανίσθη εἰς τὸ χωρίον τῆς Δέβρισσας, καθ' ἣν ἀπεσπάλησαν ἀπεσπάσματα πρὸς καταδίωξιν. Τί τοῦτα σημαίνουσι; μεγάλην τὴν Βουλγάρων πεποίθησιν ἐπὶ τὴν μορφὰν τῶν Τούρκων ἢ ἁπλῶς τὴν ἰστορικὴν παυσιργκὴν τῶν Βουλγάρων, οἵτινες θεωροῦσιν ἔγκλημα τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλκυρίνειαν;

Αἱ αὐστρορωσικαὶ σχέσεις.

Ὦδινεν δρος καὶ ἔτεκε μῦν. Τοῦτο ἀρμόζει νὰ ἀκούσῃ περὶ τῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες διεξήχθησαν μεταξὺ Ἀδστρίας καὶ Ῥωσίας πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ἐκ τῆς προσσρτήσεως τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης. Ἐπὶ τὸ κόλος τοῦ Ἰσβόλσκη ὀξύνθη ἡ ἐπακρον. Πρὸς ἀντιστάθμιαν τῆς ἤτης ταύτης ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν τὸ εἰς τὴν Πετρούπολιν προσκύνημα τῶν ἡγεμόνων τῶν οἰανεὶκῶν κρατιδίων καὶ ἡ ἀπόπειρα πρὸς προσέγγισιν τῶν κρατιδίων τούτων πρὸς τὴν Τουρκίαν. Τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐγουσιν αἱ εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταβάσεις τοῦ Φερδινάνδου καὶ Πέτρου, ὕστερον δὲ καὶ τοῦ Μαυροβουνίου ἡγεμόνος Νικολάου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως αἱ δοκιμαὶ φίλαι ἐνόμισαν χρήσιμον νὰ λειάνωσιν ὁπωσδήποτε τὰς σχέσεις των, ἀλλὰ εἰ διαπραγματεύσεις αἱ μετὰ τόσης δυστοκίας διεξαγόμεναι κατέληξαν εἰς οἰκτρὰν ἔκτρωσιν ἀπλούστατα, διότι οἱ χριστιανικάτεροι λύκοι δὲν συνεφώνησαν περὶ τῆς διανομῆς τῆς λείας. Ἑκατέρωθεν ἐδημοσιεύθησαν ἀνακοινώσεις ἐπίσημοι, ἡ τῆς Ἀδστρίας δὲ καταχωρισθεῖσα ἐν τῇ βιεναίᾳ «Πολ. Ἀνταποκρίσει» ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ὀηλωθῇ, ὅτι εἴτε ἀπὸ μέρους τῆς Ἀδστρίας, εἴτε ἀπὸ μέρους τῆς Ῥωσσίας ὑπῆρξε ποτὲ πρόθεσις, ὅπως αἱ συνεννήσεις ἀπολήξωσιν εἰς ῥηγὴν συμφωνίαν. Ἀντικείμενον καὶ σκοπὸς τῶν διαπραγματεύσεων ἦτο ἀποκλειτικῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναλήψεως ὁμαλῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Αὐτάμεων, ὁπως ἡ δυνατὸν ἐν οἰαδήποτε στιγμῇ ἡ φιλική ἀντιλλαγὴ γναμῶν.

«Καὶ εἴμεθα εὐτυχεῖς, διότι δυνάμεθα νὰ ἀναγγείλωμεν, ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπετεύχθη πληρέστατα καὶ ἡ ἀποκατάστασις ὁμαλῶν σχέσεων ἐπιτσπούθη ἐκατέρωθεν μετὰ χαζᾶς. Τὸ εὐχάριστον τοῦτο ἀποτέλεσμα θὰ ἐξασκήσῃ πάντως εἰρηνικὴν ἐπίδρασιν ἐν τῇ καταστάσει τῆς Βαλκανικῆς, ὅπου πᾶσαι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐνιζυτεῦσαν ὁμοφώνως τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστῶτος.

«Διὰ τὴν Ἀδστρίαν δὲν ὑπάρχει λόγος ν' ἀναινοιωθῶσι πρὸς τὰς Δυνάμεις οἱ διαπραγματεύσεις, καθόσον εἶναι γνωσταὶ αἱ βάσεις τῆς Βαλκανικῆς πολιτικῆς αὐτῆς καὶ οὐδὲν νέον γεγονὸς ἐπῆλθε, δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ ἀνακοίνωσιν.

"Ο ἐπὶ μεθερμηνεύομενον: «προσεπιθήσαμεν νὰ μοιράσωμεν ὡς λάφυρα τὴν ἑλληνικὴν χερσόνησον, ἀλλ' ἀποτυχόντες δὲν ἠνμίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ φθόσωμεν τὰ ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων κακὰ καὶ γαρέξωμεν νέαν ὀδὸν χωρὶς νὰ ἐπιζητήσωμεν δὶ' ἀρθμῶν νὰ πλανήσωμεν οὐδένα, ὀκ εὐρεθῶσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες φαίνονται διατεθειμένοι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐν ἡμῖν πλήρεις εὐνοίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁ βουλὴ ὡς προϊὸν εὐθείας καὶ ἐλικρινεστάτης ἀπεικονίσεως τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τοῦ κράτους μετ' ἀνυποκρίτου ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν ψευδολόγων καυχησιολογῶν τοῦ κ. Ἐθταξίου, ὅστις οἰκονομίας δέκα ἑκατομμυρίων ὑποσχεθεὶς καὶ αὔξησιν δυὰ νέων πόρων δέκα ἑλλῶν ἑκατομμυρίων ἀπεπλάνα τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καταγγέλλων τὰς προκατόχους κυϋξεγήσεις ἐπὶ σπάτλῃ τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ διαθέσει αὐτοῦ εἰς ἀργυρίοθους.

Ἡ ἐπίθεις κατὰ τοῦ κ. Ἐθταξίου ὑπῆρξε γενικὴ καὶ ἐμθύμιος. Ἐκ-περιτροπῆς ἀνῆλθον ἐπὶ τὸ βῆμα οἱ Ῥάλλης, Γούναρης, Θεοτόκης, ἀρμμέτερος δὲ πάντων ὁ τελευταῖος, οὗ μακρότερα ἐπῆρξεν ἡ διαχείρισις καὶ καθ' οὗ κυρίως ἐστράφησαν αἱ τε τῆς βουλῆς καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ψευδεῖς καὶ δημοκοπικαὶ ἐπαγγελίαι περὶ οἰκονομῶν δεκάδων ἑκατομμυρίων καὶ αἱ συκοφαντίαι περὶ ἐλλιμμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη διαχειρισθέντων πρωτοκογιομῶν, ἐν ᾧ οἱ πρὸ ὑπολογισμοῦ οὗτοι θὰ κατέλγον εἰς πρισσεύματα γενναῖα, ἀν μὴ συνέπιπτον οἱ ἐξωτερικοὶ δσπάνοι καὶ αἱ ὑπὸ τῶν προσφύγων θυσίαι, ἃς οὐδεμία κυϋξέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποφύγῃ. Ὁμολογήσατοι δὲ τοῦ κ. Θεοτόκου, ὅτι ὁ πρὸ ὑπολογισμὸς τοῦ 1907 κατέλγεν εἰς πρίσσευμα, «δὲν ἀόμιζον, ἀναστὲς ἔπεν ὁ κ. Θεοτόκης, ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς Δοκρίδος θὰ ὠμολόγει, ὅτι ψεῦδη ἔκαν δυο ἔλεγε πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαόν, ἀν οἱ προηγούμενοι περὶ ὑπολογισμοὶ κατέλιπον Πλείματα, ψεῦδη, ὅτι θὰ φίρχτε οἰκονομία. Ἐὰν ἤλθετε τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ψηφίζωμεν ἑκατοντάδας νομοσχεδίων ἀπὸ ἀντὶ οἰκονομῶν, ἡ ὑξηραν καταλληκτικὰς τὰς δοπάνας διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῶν ὑπογχώσεων τῶν συντάξεων ὑπεεχίθης εἰκονομία.

"Ὀχι, ἀποκρίνεται ὁ κ. Ἐθταξίας, ἀλλ' Πλατάσης δαπανῶν, λημονοῆσας ὁ ἀλλοπρόσαλλος καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ τὴν γνώμην ἐσοτοθείας κεκηρυγμένος πολέμιος πολιτευτὴς εὗτος δσα καὶ ἔλεγε καὶ ἔγραφε κυμάσας οὐτὰ καὶ διὰ τῆς ἐπογραφῆς του.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΘΑΡΙΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ.

Γνωμοτάτη δηᾶξεν ἡ ἐργασία τῆς βουλῆς ἡ ἀποκοσπόδα τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν διαφόρων κλάδων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Καὶ πρῶτον ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ στρατοῦ ἄνευ σχεδὸν ἀντιρρήσεων, ὡς ὁ ἐπιεδξθεὶς ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐψηφίσθησαν εἶτα τὰ νομοσχέδια περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν διεκιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπολλήλων, ὧν δὲν ἐξῆλθόσαν κατὰ παρατήρησιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ οὐδὲ οἱ νομοσχέδιοι σύμβυλοι, περὶ προσόντων καὶ μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν νομοσχεδίων καὶ τῶν ἀρχαιοφυλακείων. Ἡ μονιμότης τῶν νομοσχεδίων ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῆς βουλῆς μοστυρφάσεις καὶ ἐν τούτῳ, ὅτι οἱ παλαιοὶ ἔξεις δὲν ἠλησμονήθησαν, αἱ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας ὀλεθρώδεσται ἀποδειχθεῖσαι, εἰ ἔξεις τοῦ ἤχν τὸν νομάρχην δυνεῖδητον, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἐπανέλσον ὀργανον τῆς φατριαστικῆς διοικήσεως. Νομφχης, ὅστις βλέπει τὸν πέλεκυν τῆς παύσεως ἀιέωνι κρεμάμενον ὑπὲρ τὴν κεφαλήν τον, ἐνῶ δύναται ποτε τὰ δεχθῇ τὰ γήρ ἀνθρώπος αεξθμιος τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀνεξαρτησίμονος νὰ ἀρξῇ τὸ καθήκόν του, τὰ ἀποπέμφῃ τὴν ἀνάξιοντα βουληφόρον, ὅστις θὰ προέξαλλεν αὐτῷ ἐκάθμος ἀξιώσεις, οἷαι ἡ ἐπικύρασις ληστρικῶν προϋπολογισμῶν τῶν δήμων, ἐν οἷς ἀρχουσι τὸ βουλευτὴ οἱ εὐνοούμενοι δήμαρχοι, εἶαι εἰ μὴ φορολογικὰ καταδιώξεις τῶν καθυστ ρούντων ψηφοφόρων τοῦ, εἰ διορισμοὶ καὶ παύσεις τῶν κατωτέρων δρφτων τῆς τοπικῆς διοικήσεως καὶ μυρία ἄλλα. Λιότι ὁ τοιοῦτος καὶ διοριζόμενος θὰ παοθῇ τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ διορισμοῦ του. Καὶ εἶναι ρᾶιστα ἄπορον πῶς ὁ κ. πρωθυπουργός, ὁ λεκτάνιστος οὗτος πολιτευτής, δὲν ἐπέμενε νὰ περίμηνθῇ ἐν τῷ νόμῳ ἡ περὶ μονιμότητος τῶν νομαρχῶν. Δὶ δυνατὸν μάλιστα καὶ ἡ περὶ τοῦ ἀμεταθέτου αὐτῶν διάτοξις. Ἐψηφίσθη ὅσαύτως ὁ τροποποιὼν τὸν νόμους περὶ προσόντων τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων καὶ περὶ μονιμότητος αὐτῶν. Ἐπίσης ὁ νόμος περὶ παιδαγωγικῆς μορφώσεως καὶ δοκιμασίας τῶν λειτουργῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ περὶ ὀργανώσεως τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως.

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Θυελωδεστάτη δηᾶξεν ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ Πανεπιστημίου. "Ὁ λόγος δὲ εἶναι πρόδηλος. Τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτήριον τοῦ κράτους, τὸν παρ' ἡμῖν ἔξεων τὸ πολιτεύεσθαι σκοπομέμων, εἶ κνοῦν ἀνέκαθεν τὴν πρωτοχὴν τῶν κι θεμήσεων καὶ τὸν πολιτευομένων ἐν γένει, ὁι σιοφῆς ἕνεκα κ.τ τρυφερᾶς εἰνόιας πρὸς τὴν ἐπιιτήμην, ἀλλ' ἐνδιαφέροντος πρὸς πρόσωπα, ἐξ οὗ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία εἶναι ἠναγκασμένη νὰ κρύψῃ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰσχύνης. Ἀκριβῶς μὴ ἴδῃ, ὅτι εἰσῆλθον ὁι διδάσκοαι ἐν τῷ ἀνωτάτῳ ἐκπαιδευτικῷ ἱδρύματι πολλοὶ τῶν εἰς αὐτὸ εἰσελθόντων κατασχύνοντες ἀληθῶς ὡς μόνον τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ ἁπλῶς τὰς στοιχειώδεις ἀρετὰς κοινοῦ πολίτου.

Ἐντεῦθεν κυρίως—καὶ αἰσχυνόμενοι ἀναγκαζόμεθα νὰ τὸ εἴπωμεν — ὁ θόρυνβος καὶ ἡ ἀγανία ἡ παρατηρηθεῖσα ἐν τῇ ψηφίσει τοῦ νόμου τούτου. Πολλῶν τῶν ἀναξίως εἰσελθόντων κινδυνεύει διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἡ κεφαλή, δίοι δὲ οἱ ἀγῶνες κατελήθησαν, ὅπως σωθῶσιν ἐκ τῆς ἀποπομπῆς. Ἀρά γε θὰ ἀποπεμφθῶσιν οἱ ἀνάξιοι, θὰ μείνωσιν οἱ ἱκανοὶ καὶ θὰ ἐπιλθῶσιν οἱ κατάλληλοι ἢ ἡ ἐκκαθάρισις θὰ ἀποτελέσῃ ἁπλῶς τὸ ῥῆγμα τοῦ τείχους, δι οὗ θὰ εἰσελάσωσιν οἱ εἰς θόρυνβον μόνον καὶ ἀνελεύθερον διαφήμιον ἐπιτήδειοι; Τὸ ὑπάρχειν κατὰ τὴν ἐκκαθάριαν πρὸ ὑπουργὸν τὸν Στέφανον Δρογούνην ἀποτελεῖ μεγίστην ἐγγύησιν τῆς περισκεμμένης ἐν τούτῳ ἐνεργείας. Ἀλλὰ πόσαι ἐνέργειαι δὲν θὰ καταβληθῶσιν, εἰς πόδας δὲ ἐπιδράσεις δὲν εἶναι ὑποκείμενος καὶ αἰσθρυοῦς ἀνὴρ καὶ εἰς πόσας δὲν ἐμπίπτει δυνάμεις αὐτοῦ. Ἡ συζήτησις ἐπὶ δραστηρίας καὶ εἰκνιήτου καὶ ὁ νομμονέστατος καὶ τῶν ἀνδρῶν ὁ χρησότατος;

"Οπως ὑήποτε ἐψηφισθεῖς νόμος θεσπίζει ταῦτα!

Ἐκάστη σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου ὑποδεικνύει ἐξ ἑκ τὰν μελῶν αὐτῆς, ἡ δὲ Κυϋέρνησις ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τοὺς τρεῖς, οἵτινες θέλουσιν ἀποτελέσει τὸ Συμβούλιον.

Ἂν σχολή τις δὲν ἤθελεν ἐκλέξει ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου τοὺς ἐξ κοθγητάς, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐκλέγει τὰ ἀναλογοῦντα εἰς τὴν σχολὴν τούτην τρία μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀπ' εὐθείας.

Ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἐκ καθηγητῶν Συμβουλίου, ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύεται διὰ τῆς «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐν ἄρθρῳ δὲ δευτέρῳ λέγει:

Ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγηταὶ διορίζονται κατόπιν διαγωνισμοῦ.

Ὁ διαγωνισμὸς τελεῖται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς σιλείας Σχολῆς τῆ προελήψει καὶ ἑτέρων τριῶν κριτῶν.

Διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοὺς τρεῖς κριτὰς διορίζει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, διὰ τὴν Νομικὴν τοὺς δύο ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος καὶ τὸν ἕνα ὁ "Αρειος Πάγος.

Διὰ τὴν Ἰατρικὴν τοὺς δύο ἡ ἰατρικὴ ἑταιρεία καὶ τὸν ἕνα τὸ Ἰατροσυνέδριον.

Διὰ τὴν φιλοσοφικὴν καὶ τοὺς τρεῖς τὸ ὑπουργεῖον Συμβούλιον ἐκ τῶν γυμνασιαρχῶν τοῦ Κράτους.

Διὰ τὴν Φυσικομαθηματικὴν ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου.

"Ὁ διαγωνισμὸς συνίσταται ἐκ τριῶν δημοσίων δοκιμασιῶν. Δύνανται ἐν τούτοις τὸ ὑπουρνικὸν Συμβούλιον νὰ διορίζῃ καθηγητὰς ἐντὸς τῶν ὁρίων πρώτων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰαχύος τοῦ νόμου τακτικοὺς καθηγητὰς διδάξοντας εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, ἢ ἐπιστήμονος συγγράψαντος ἔργα ἐπιστημονικῆς ἀξίας ἀνεγνωρισμένης.

Σύστασις ἀνωτάτου μικτοῦ Ἐπιτελείου ξηρᾶς καὶ θαλάσσης

Ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων διὰ τὴν χρησιμότητα αὐτῶν νομοσχεδίων, ἅτινα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ δίου τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθησαν, εἶναι τὸ περὶ συστάσεως δημοσίου ἰπποφορβείου ἐγκαθιστμίνου εἰς δημοσίας γαίας τοῦ παλαιοῦ περὶ τὴν Τίρυνθα ἰπποφορβείου καὶ μάλιστα τὸ περὶ συστάσεως Ἀνωτάτου μικτοῦ Ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ τῆς θαλάσσης, οὗ ἡ βέλεια κτιλεύζη διὰ μεγάλων ἀτυχημάτων ἐν τῷ οἰκτρῷ ἡμῶν πολέμῳ τοῦ 1897. Δυνάμει τοῦ ψηφισθέντος τοίνυν νόμου:

Συνιστᾶται Ἀνώτατον Μικτὸν Ἐπιτελεῖον ἐξ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης οκοπεῖν.

α) Τὴν ἐπὶ τῇ δάσει τῶν ἐν γένει σχέσεων τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς καθθίλον πάρους αὐτοῦ διαπτέωσαν τοῦ κοινοῦ στραοῦ καὶ στόλου σχεδίου ἐπιχειρήσεων.

β) Τὴν διὰ τὴν πλήρη ἐν δεδομέῃ στιγμῇ ἐφαρμογὴν τοῦ ἄνω σχεδίου ἐρευναν τῆς ἀπαιτουμένης δλικῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὀργανώσεως καὶ παρασκευῆς καὶ τοῦ διὰ ταύτας ἀπαιτουμένου χρόνου.

γ) Τὴν ἐπὶ τῇ αὐτῷ τέλει—τῆς ἐν εὐθέᾳ στιγμῇ πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ἐπιχειρήσεων μελέτην τῆς μεθοδικῆς καὶ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὑπομιμνήσκομεν τοῖς κ. συνδρομηταῖς, ὅτι πᾶσα οἵα δήποτε σχέσις τοῦ φύλλου πρὸς τὸν κ. Β. Καρβέλλην διεκόπη καὶ ὅτι οἱ καθυστεροῦντες παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας τὴν συνδρομήν των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡ διακοπὴ τοῦ φύλλου. Γνωρίζομεν αὐτοῖς ὡσαύτως, ὅτι ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσιν, οἷον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ θὰ ἀποστείλωμεν ἀποδείξεις ὑπογεγραμμένας παρ' ἡμῶν εἰς εἰδικοὺς ἡμῶν ἀντιπροσώπους πρὸς εἴσπραξιν, ἐλπίζομεν δέ, ὅτι πάντες θὰ εὐκολύνωσι τὸ ἔργον αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τοιοῦτον εἰδικὸν ἀντιπρόσωπον διωρίσαμεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν κ. Ν. Κ. Βογιατζίδην, rue Porte-Rosette Nº 70.

Ἡ διεύθυνσις

ραι καὶ αὐτῶν τῶν διοικουσῶν τάξεων τῶν νέων τῆς Ἀνατολῆς ἐθναρίων, ἡ ἔμφυτος δὲ νοημοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπῆρξεν ἐν τούτῳ ἡ κυριωτέρα πηγὴ τῆς δυσφορίας κατ' ἐπικινδύνου καταστάσεως. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, ὅπως καταστήσῃ παγίας ὡρισμένας ἰδέας, καὶ χρησιμεύσωσιν αὗται ὡς ὁ κινητήριος μοχλὸς τῆς μεταβολῆς τῶν καθεστώτων. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπανάστασις ἐκινήθη ἐμπειρικῷ τῷ τρόπῳ, ἄνευ συστήματος, βάλλουσα τυχαίως καὶ ἄνευ συνειρμοῦ κατὰ τῶν νοσηρῶν ἐκδηλώσεων τοῦ μέχρι τοῦδε πολιτικοῦ ἡμῶν βίου, ἐκείνων μάλιστα, αἵτινες ὑπερεῖχον τῶν ἄλλων καὶ ἦσαν παρ' ἁπάντων ὁραταί.

Πάντων δὲ προῆχεν ἡ ἐν τῷ στρατεύματι νόσος. Ἀλλ' ἰάθη ἐντελῶς ἡ νόσος αὕτη, ἰάθη πρὸ πάντων ἡ ῥίζα αὐτῆς, ἡ ἔλλειψις πειθαρχίας; Εἶναι πρόωρον νὰ τὸ διϊσχυρισθῶμεν. Ἀλλ' ἡ ἀξίωσις τοῦ ἔθνους ἀρχίσασα νὰ δυσφορῇ κατὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι σαφεστάτη καὶ συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἴδῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς εἰς τοὺς στρατῶνας καὶ τὰ πεδία τῶν ἀσκήσεων ἀποκλειστικῶς ἀπησχολημένους, τὴν ἀξίωσιν δὲ ταύτην παρεδέχθη ὁ στρατὸς διὰ τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεώς του, ὅπως συνταγματικὴ διάταξις θεσπισθῇ ἀποκλείουσα τοὺς ἀξιωματοὺς τοῦ πολιτεύεσθαι. Τοῦτο εἶναι τὸ ἠθικὸν ὑπὲρ τοῦ στρατεύματος κέρδος Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑλικὰ αὐτοῦ πλεονεκτήματα εἶναι μεγάλα. Ἠγοράσαμεν ἓν θωρηκτόν, ὅπερ προσέδωκεν ἡμῖν διὰ δύο τοὐλάχιστον ἔτη ἀδιαφιλονείκητον τὴν ὑπεροχὴν ἀπέναντι τῶν ὑπερφιάλων γειτόνων. Ἐφωδιάσαμεν τὰς ἀποθήκας τοῦ στρατοῦ διὰ τῶν πυρομαχικῶν εἰδῶν πολέμου καὶ ἐθέσαμεν τὰ θεμέλια διὰ τῆς συστάσεως τοῦ ἱπποφορβείου καὶ τοῦ μικτοῦ ἀνωτάτου ἐπιτελείου αὐτάρκους καὶ αὐτοτελοῦς ὀργανώσεως τῶν πολεμικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ὥστε νὰ καταστῶμεν ἀληθεῖς κύριοι τῶν ἰδίων ἡμῶν ἑστιῶν ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς, ἀπειλούμενοι δῆλον ὅτι νὰ μὴ καταφεύγωμεν εἰς τὰς προστασίας τῶν ξένων, νὰ διεκδικῶμεν δὲ τὰ ἡμέτερα δίκαια ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν ἄλλων. Ἐκεντρίσαμεν τελευταῖον τὴν φιλότιμον πρὸς τὴν ἰσότητα ἀγάπην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῆς καταργήσεως τῶν ἐν τῷ στρατῷ ἐξαιρέσεων καὶ μετ' ὀλίγους μῆνας τεσσαρακοντακισχίλιοι ἄνδρες, ἐκ τῶν νοημονεστάτων καὶ μᾶλλον ῥωμαλέων, θὰ προστεθῶσιν εἰς τὰς ἐφεδρείας ἡμῶν ἄρτιοι τεχνῖται τοῦ μάχεσθαι ὑπὲρ πατρίδος.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι ἐπετελέσθη ἀξιομνημόνευτον, ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ στόλου καὶ ἡ ἐπιχειρηθησομένη τοῦ στρατοῦ ἐκκαθάρισις. Ἐν τούτῳ ἡ ἐπανάστασις ὑπῆρξεν ἀληθὴς ἐπανάστασις. Βαρὺς ἔπεσε καὶ πίπτει ὅσον οὔπω ὁ πέλεκυς κατὰ τῶν σεσηπότων καὶ ἀχρήστων στοιχείων. Θὰ συμβῶσιν ἀναμφιβόλως καὶ ἀδικήματα, ἀλλὰ τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα ἔσται ἀγαθὸν καὶ ὁ ἀγαπῶν τὴν Ἑλλάδα γνησίως δὲν δύναται νὰ σταματήσῃ θρηνῶν τοὺς ἀδικουμένους, ἀλλὰ θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν εὐφροσύνην ἐπὶ τῇ ἐξυγιάνσει.

Δικαιοσύνη, Παιδεία, Οἰκονομία, Διοίκησις.

Τελείως ἀφιλοσόφητος ἦτο ἡ κραυγή, ἣν ἔρριψεν ὁ κ. Θεοτόκης ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριῶν τῆς βουλῆς, καθ' ὃν χρόνον ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπέμεινε νὰ ψηφισθῇ τὸ περὶ ἐφέσεως κατὰ προδικαστικῶν ἀποφάσεων νομοσχέδιον: «Δὲν εἶναι καιρὸς διὰ τὰς ἐφέσεις». Διότι μία τῶν σπουδαιοτάτων ἀφορμῶν τῆς κακοδαιμονίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἔλλειψις καλῶς, ἀμερολήπτως καὶ ταχέως ἐνεργούσης ἀστικῆς δικαιοσύνης, ἡ ὡς πέδη ἀποκωλύουσα τὴν ταχεῖαν καὶ ἀσφαλῆ κίνησιν τῆς συναλλακτικῆς του δραστηριότητος, ἡ ἐξαφανίζουσα τὴν πίστιν, ἡ κλείουσα τὰ κεφάλαια νεκρὰ εἰς τὰ ταμεῖα τῶν τραπεζῶν, ἡ ἐκτρέφουσα τὴν ἀναίσχυντον τοκογλυφίαν, ἡ ἀπονεκροῦσα τὴν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν δραστηριότητα τοῦ τιμίου ὀφειλέτου. Αἱ πέδαι αὗται κατὰ μέγα μέρος ἐλύθησαν διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νέου νόμου, ὑπὲρ οὗ ὁ συντάκτης τοῦ «Ἀγῶνος» ἐκίνησε γῆν καὶ θάλασσαν καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὸν Στρατ Σύνδεσμον τὴν εὐγνωμοσύνην ὄχι αὐτοῦ, ἀλλ' ὅλων τῶν ἐργατικῶν καὶ τιμίων ἐκείνων τάξεων, αἵτινες βασίζουσι τὰς ἐπὶ τῆς εὐημερίας των ἐλπίδας εἰς τὴν φιλεργίαν καὶ τὴν καλὴν περὶ τὰ συμβόλαια πίστιν. Τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὑπηρετοῦσιν σωτήριαι ἀληθῶς τροποποιήσεις τῶν περὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ συνδικίας διατάξεων τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καὶ τὸ περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν. Ὡς πρὸς τὰ ὄργανα τῆς δικαιοσύνης ἡ περὶ προσόντων αὐτῶν καὶ τοῦ ἀμεταθέτου νομοθεσία ἀποτελεῖ σταθμὸν σημαντικωτάτης προόδου.

Περὶ τῆς παιδείας, καί τοι τὰ κατ' αὐτὴν μεθ' ὑπερβαλλούσης σπουδῆς ἐπεχειρήθησαν, τὸ περὶ παιδαγωγικῆς μορφώσεως τῶν καθηγητῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τὸ περὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου αὐτῆς καὶ περὶ ὀργανώσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας, τὸ περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἐὰν μὴ σημειώσωσι βελτίωσιν, μαρτυροῦσι τὴν πρὸς τοῦτο ἀπόφασιν τοῦ ἔθνους, καὶ ἡ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ πολύ.

Ἡ διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν πόρων τοῦ ἔθνους ἐτέθη ὑπὸ αὐστηροτέρους περιορισμούς, ὥστε νὰ ἀποκλείωνται αἱ αὐθαιρεσίαι καὶ αἱ ἀπιστίαι περὶ αὐτήν, ἡ τελουμένη δὲ ἐκκαθάρισις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τούτου θὰ ἀποτελέσῃ προληπτικὸν δίδαγμα κατὰ πάντων ἐκείνων, οἵτινες εἰσήρχοντο εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἕνα μόνον λατρεύοντες τὸν διορίσαντα αὐτοὺς φατριάρχην, περιφρονοῦντες δὲ καὶ νόμους καὶ ἤθη καὶ δίκαια ἀνθρώπων. Ἡ συστηματικωτέρα δὲ ὀργάνωσις τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας ὑπόσχεται περιστολὴν τῆς ῥυπαρᾶς διὰ τοῦ λαθρεμπορίου κερδοσκοπίας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ διοίκησις πιστεύεται, ὅτι θὰ καταστῇ ἀνθρωπινωτέρα διὰ τῆς περὶ προσόντων τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων νέας νομοθεσίας, καίτοι ἀξιοθρήνητον εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι οἱ πολιτευταὶ ἡμῶν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποσκορακίσωσι τὴν πεπαλαιωμένην καὶ σαθροτάτην ἰδέαν, ὅτι ὁ Νομάρχης πρέπει νὰ μὴ ἔχῃ ἄλλην ἀρετὴν ἢ τὸ νὰ εἶναι πιστὸν τῆς κυβερνήσεως ὄργανον. Ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ φθάσωμεν καὶ εἰς τοῦτο, εἰς τὸ νὰ ζητῶμεν νομάρχας πιστοὺς εἰς τὸν νόμον, τὴν ἀλήθειαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν χρηστότητα καὶ εἰς τὸ νὰ τάξωμεν κριτὰς τῆς λειτουργίας των οὐχὶ τοὺς κυβερνῶντας, ἀλλὰ δικαστήριον εἰδικὸν ἀνώτατον κεκλημένον ὡς ἀνώτατον συμβούλιον τοῦ κράτους νὰ καθαρίζῃ τὰς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῶν ἀνικάνων καὶ νὰ προλαμβάνῃ οὕτω τὰς θυελλώδεις ἐκκαθαρίσεις τῶν ἐπαναστάσεων, νὰ προλαμβάνῃ δῆλον ὅτι αὐτὰς τὰς ἐπαναστάσεις.

Ταῦτα εἶναι ἐν συνόψει τὰ κατ' ἰδίαν ἔργα τῆς ἐπαναστάσεως, ἀφ' ὧν ὡς καρπὸν ἀπεκδεχόμεθα εὐτακτώτερον τὸν κατ' οἶκον βίον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Τιμὴ εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπαναστάσεως· τιμὴ εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, οἵτινες ὡμολόγησαν τὰ ἁμαρτήματά των ἐν τῇ ἀπεριορίστῳ ὑποταγῇ πρὸς τὰ κελεύσματα τῆς ἐπαναστάσεως, τιμὴ εἰς τὸ γηραιὸν τῆς Ἀττικῆς πολιτευτήν, ὅστις ἤντλησεν ἐκ τῆς φιλοπατρίας του νεανικὴν αὐτόχρημα ῥώμην καὶ ψυχῆς σθένος, ὅπως στρέψῃ τὸ ρεῦμα τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν εὐρεῖαν τῆς νομιμότητος αὔλακα· τιμὴ εἰς τὸν βασιλέα ἡμῶν, ὅτι ὑποχωρήσας καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἀκατανίκητον τῶν πραγμάτων φορὰν ἐμαρτύρησε πάνυ γενναίως καὶ ἡγεμονικῶς τὰ δεινὰ τοῦ παρελθόντος ἁμαρτήματα· τιμὴ καὶ ταύτης μείζων, ἂν πάντες βασιλεύς, πολιτευταί, στρατός, λαὸς ἀποταχθῶμεν τῶν ἐλεεινῶν μέχρι τοῦδε ἕξεών μας.

Αἱ ἀξιοκατάκριτοι τῆς ἐπαναστάσεως παρεκβάσεις.

Ἔχουσι καὶ αἱ ἐπαναστάσεις τὰς παρεκβάσεις αὐτῶν, ὡς κατ' Ἀριστοτέλην τὰ πολιτεύματα. Μυρίαι δ' ἀπόπειραι ἐγένοντο παρεκβάσεων, ἀλλὰ πᾶσαι συνετρίβησαν πρὸ τῆς ἀκλονήτου συνέσεως τοῦ ἄλλου ἔθνους ὅλου. Παρέκβασις τοιαύτη καὶ δὴ ἡ πρώτη ὑπῆρξε τὸ ἐν Σαλαμῖνι τόλμημα οὗ ἡ ἐπιτυχία θὰ συνεπήγετο μεγάλας καταστροφάς. Παρέκβασις τοιαύτη ἀπετολμήθη καὶ ἐν τῷ Θεσσαλικῷ ἀγροτικῷ ζητήματι, ἥτο δὲ γνησιωτάτη αὕτη παρέκβασις, διότι ἐσκόπει τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπαναστάσεως διὰ δημοκοπικοὺς σκοπούς, δι' οὗς ἀκριβῶς ἡ ἐπανάστασις ἐξερράγη, ὅπως ἐξαλείψῃ ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου. Εὐτυχῶς καὶ ὁ κίνδυνος οὗτος ἀπεσοβήθη. Μικρότεραί τινες καὶ λανθάνουσαι ἐνέργειαι ἐν τῇ διαρρυθμίσει τῶν νόμων φαίνεται, ὅτι ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ εἴτε, διότι ἀπεπλάνησαν τοὺς διοικοῦντας τὴν ἐπανάστασιν, εἴτε διότι αὕτη δὲν εἶχε τὴν ἀρκοῦσαν δύναμιν, ὅπως ἀντισταθῇ καὶ ἠναγκάσθη ἀποβλέπουσα εἰς τὸν γενικὸν σκοπόν της νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἐντεῦθεν ἔνιοι τῶν νεωτέρων νόμων ὑπηγορεύθησαν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης θεραπείας προσωπικῶν συμφερόντων ἢ συμφερόντων τῆς χώρας, ἔνιοι δὲ καὶ ἐξήρθρωσαν τὰς οἰκείας ὑπηρεσίας, ἀντὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὰς μᾶλλον παγίας καὶ εὐσυντάκτους.

Οἰκτροτάτη δὲ πασῶν τῶν τοιούτων ἐκδηλώσεων πνευματικῆς ἀνισορροπίας ἐν ἀντιθέσει εὑρισκομένης πρὸς τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους διανόησιν ἐμαρτυρήθη ὑπὸ τῆς προσπαθείας τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Μιστριώτου, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν ἴσως παράδειγμα ἀνθρώπου γηράσκοντος μέν, ἀλλὰ μηδὲν διδασκομένου. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ζῶν ἐν μέσῳ ἡμῶν δὲν εἶδεν οἵας μεταβολὰς κατειργάσθη ἡ τελευταία πενταετία, δὲν ἠσθάνθη περὶ ἑαυτὸν τὴν κοινὴν συνείδησιν ὡριμάσασαν καὶ ἀνδρωθεῖσαν τοσοῦτον, ὥστε νὰ μένῃ ἀπαθὴς εἰς τὰ πλαταγήματα τῶν μεγάλων λέξεων, ὑφ' ἃς τοσάκις ἐκρύβησαν μικρὰ καὶ εὐτελῆ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀναρχικὰ νοήματα. Οἱ ἄνδρες Ἀρκάδες ἔγιναν ἀληθινοὶ ἄνδρες καὶ ἀφῆκαν τὸν κατ' ἀνεμομύλων ἀείποτε ἐκτραπέντα καθηγητήν, κατὰ τῶν ἀνεμομύλων τοῦ ἐκρωσισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τῆς ἐκχυδαΐσεως τῆς γλώσσης του, τὸν πληρώσαντα τὰς ῥύμας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν φήμην τῆς σοφίας του, ἣν μόνον τὸ Πανεπιστήμιον οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἀντελήφθη, ἣν ἐπιστημονικὸς κύκλος οἷος δήποτε εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε ἐν ἄλλῃ Εὐρώπῃ παρὰ πάσας τὰς προσπαθείας του οὐδαμοῦ ἀνεῦρεν, ἀφῆκαν τὸν αὐτοκληθέντα πρύτανιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ. Διότι τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ κ. Μιστριώτης ἀπεπειράθη νὰ συναγάγῃ πάλιν τοὺς φοιτητὰς καὶ ἡγούμενος αὐτῶν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν βουλὴν καὶ ζητήσῃ τὴν ματαίωσιν τοῦ περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ Πανεπιστημίου νόμου. Ἀλλὰ φοιτηταὶ ἐλάχιστοι προσῆλθον, ἀραιωθέντες ἔτι μᾶλλον καὶ δυσπιστήσαντες πρὸς τὴν ἀκεραιότητα τῶν φρενῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἤκουσαν αὐτὸν λέγοντα τοιαῦτα: «Συντάσσονται νῦν νόμοι, ὧν οἱ μὲν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ βλαβεροί, ὡς ὁ περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ πανεπιστημίου. Ἡμεῖς δὲ ὄντες ὑπὲρ τῶν καθεστώτων καὶ μὴ διαταράσσοντες ποσῶς τὴν τάξιν πρέπει νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς καταπατήσεως τῶν δικαίων ἡμῶν. Καταλύεται, κύριοι, τὸ πανεπιστήμιον διὰ τῆς καταλύσεως δὲ τούτου καταλύεται ἡ γλῶσσα. Ὁ Κολοκοτρώνης θὰ στενάζῃ ἐν Ἅδῃ καὶ θὰ βαρυθυμήσωσιν οἱ λέοντες τῆς Κρήτης βλέποντες, ὅτι ὁ Ψυχάρης κινδυνεύει νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν του ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως!» Τοιαῦτα φθεγξάμενον τὸν κ. καθηγητὴν δὲν ἠκολούθησαν ἢ ἐλάχιστοι καὶ ἡ 13 Μαρτίου ὑπῆρξε ἡμέρα τῶν λοισθίων τῆς θορυβοποιοῦ καὶ ἀναρχικῆς δόξης τοῦ πρυτάνεως τῆς κορδονικῆς φιλολογίας καὶ ἐπιστήμης.

Ἡ ἀπεργία τῶν μηχανικῶν καὶ τῶν θερμαστῶν τῶν πλοίων.

Ἔρις ἐγεννήθη ἀπὸ μιᾶς ἀκριβῶς ἑβδομάδος μεταξὺ τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ τῶν μηχανικῶν τῶν πλοίων, πρὸς τούτους δὲ συνετάχθησαν καὶ οἱ θερμασταί, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀμοιβαίαν θέσιν τῶν πληρωμάτων καὶ ἐφοπλιστῶν. Ἐκ τῆς ἔριδος δὲ ταύτης οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ θερμασταὶ ἀπήργησαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ἐπὶ τριήμερον δὲ διεκόπη ἡ τοπικὴ ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία, ἐξ οὗ ἠναγκάσθη ἡ κυβέρνησις νὰ παράσχῃ μηχανικοὺς καὶ θερμαστὰς ἐκ τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἐπανελήφθη δὲ οὕτω ἡ συγκοινωνία. Ἡ ἀπεργία ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον νομοταγῶς καὶ ἄνευ οὐδενὸς θορύβου, ἐλπίζεται δέ, ὅτι ἡ παρέμβασις τῆς κυβερνήσεως θὰ διαλλάξῃ τοὺς διεστῶτας.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνηγγέλθη, ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Πανᾶ Ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ὡς κατάλληλα κτήματα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων τὰ μεγάλα κτήματα Μουντζούρη καὶ Χ. Λεούση.

Τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαβιβασθείσης ἐκθέσεως τοῦ κ. Πανᾶ θὰ προβῇ εἰς τὴν σύναψιν τοῦ συμβολαίου διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν κτημάτων τούτων.

Ἡ ἐπιτελικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ. Πῶς μεταρρυθμίζεται.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐκοινοποίησε πρὸς πάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὸ Διάταγμα περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ.

Κατ' αὐτὸ καταργεῖται τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τμῆμα τῆς Ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀνασυγκροτεῖται Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποστρατήγου κ. Σαπουντζάκη.

Εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον θὰ ὑπάγωνται ἡ Γενικὴ Ἐπιμελητεία τοῦ στρατοῦ, τὸ Τμῆμα τῆς Στρατολογίας, ἡ Χαρτογραφικὴ ὑπηρεσία καὶ τὸ Γενικὸν Ἀρχιατρεῖον μετὰ τοῦ Ἀρχικτηνιατρείου.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν τοῦ Μεράρχου.

Διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποσπᾶται εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον καὶ εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, φέρων βαθμὸν κατώτερον τοῦ προϊσταμένου.

Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα· τὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Γενικοῦ Επιτελείου, τὸ τῆς διεκπαιρεώσεως καὶ τῆς καταχωρίσεως.

Ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου προσλαμβάνονται ὡς βοηθοὶ οἱ πτυχιοῦχοι τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἀφοῦ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ πέντε ἔτη ἐπανέρχονται εἰς τὸ σῶμά των.

Συνιστᾶται ἐπίσης καὶ ἰδιαιτέρα ἐπιτελικὴ ὑπηρεσία εἰς ἑκάστην Μεραρχίαν ὑπαγομένη πάντοτε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου.

Τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης τὰ μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου συνελθόντα εἰς τὴν στρατιωτικὴν Λέσχην ὑπέγραψαν τὸ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ζητηθὲν παρὰ τῆς κυβερνήσεως πρωτόκολλον τῆς διαλύσεως τοῦ στρατιωτ. Συνδέσμου ἔχον οὕτω:

«Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξετέλεσε τὴν ἣν εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρέωσιν παρὰ τῆς ἐπαναστάσεως θεωρεῖ τὸ ἔργον αὐτῆς λῆξαν, καὶ ἐμπιστεύεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν διεκπεραίωσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἀρξαμένου ἔργου, μέχρις οὗ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀποστείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του εἰς τὴν Ἀναθεωρητικὴν Βουλήν.

Ὁ Σύνδεσμος τρέφει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ παραμείνῃ ἀκεραία μέχρι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ λύει τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τοῦ ὅρκου τῆς 15ης Αὐγούστου.

Ν. Ζορμπᾶς, Ἀνδρ. Μιαούλης, Σβορῶνος, Φικιώρης, Βαρδουλάκης, Ζυμβρακάκης, Σάρρος, Πειροπουλάκης, Κονταρᾶτος, Φλωριᾶς, Φραντζῆς, Κανάρης, Πάσχος, Μιμῖκος, Κουρτάκης, Χαραλάμπους, Παναγιωτόπουλος, Θεοδωρόπουλος, Γέρονιας, Πάσης, Μπότασης, Μπούκας, Θ. Κουτούπης, Γ. Σακκαλῆς, Πάγκαλος.

Οἱ δύο τελευταῖοι ἦσαν γραμματεῖς τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ διάγγελμα τοῦ βασιλέως.

Τῇ 9 ½ τῆς πρωΐας συνῆλθον οἱ βουλευταὶ εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ τὸν τὴν προτεραίαν δημοσιευθέν ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐπίσημον πρόγραμμα. Τάγμα στρατοῦ κατέλαβε τὸ προαύλιον τοῦ βουλευτηρίου, οὗ οἱ κίονες διεκοσμήθησαν διὰ κλάδων μυρσίνης. Ἀπὸ τῆς εἰσόδου δὲ τοῦ βουλευτηρίου μέχρι τῶν ἀνακτόρων χωροφύλακες κατ' ἀραιὰ διαστήματα παρατεταγμένοι ἐφύλαττον τὴν τάξιν. Τῇ 10 καὶ 10′ ἐξεκίνησεν ὁ βασιλεὺς ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἔχων δεξιᾷ τὴν βασίλισσαν καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ ἴλης ἱππικοῦ. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς ἐξέρχεται εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ βουλευτηρίου καὶ ὑποδέχεται τὸν βασιλέα, ὃν ὁδηγοῦσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁ ἁγιασμὸς ἐψάλη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου τῇ 10 παρὰ τέταρτον. Τὰ θεωρεῖα κατάμεστα κόσμου. Τὸ τῶν διπλωματῶν μεγάλην φερόντων στολὴν ὑπερπλῆρες. Εἰς τὸν βασιλέα μόλις ἀνελθόντα ἐπὶ τοῦ προεδρείου καὶ χαιρετισθέντα δι' ἀνευφημιῶν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐγχειρίζει φάκελλον, ἐξ οὗ ὁ βασιλεὺς ἐξάγων τὸ διάγγελμα ἀναγινώσκει:

Κύριοι Βουλευταί,

Εἶναι εἰς Ὑμᾶς καλῶς γνωστοὶ οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς ἐπειγόντως ἐν Ἐκτάκτῳ Συνόδῳ ἐκλήθητε, ἵνα κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ Πολιτεύματος ἐργασθῆτε εἰς ἔργα μεταρρυθμίσεως πρὸς τὸ καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τελεσφόρον τῶν ὁρισμῶν αὐτοῦ κανονικῶς λειτουργοῦντος

Ἐξηκολούθει ἀπὸ τῶν μέσων Αὐγούστου ὁ σάλος ὁ ἐξ ὀδυνηρᾶς ἀφορμῆς ἐθνικοῦ προσκόμματος αἰφνιδίως ἐκραγείς. Εἰς ἀδιέξοδον δ' ἐφέρετο ἡ μεγάλη πολιτειακὴ κρίσις, ἐν ᾗ καὶ δι' ἀνωμάλου δράσεως ἐξεδηλώθη ἡ πρόθεσις τοῦ ἐξεγερθέντος δημοσίου φρονήματος, ἵνα ἐπιβάλῃ μεταβολὴν πολιτικῶν μεθόδων, πρὸς ἐπιτυχίαν ἐπανορθώσεως τῶν ἡμετέρων πραγμάτων καὶ στερέωσιν τοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀρρήκτως συνδεδεμένων ἐθνικῶν προσδοκιῶν.

Μία μόνη διέξοδος ἐφαίνετο ὑπολειπομένη. Καὶ ταύτην, ἐπὶ τῇ παραιτήσει τῶν τότε Ὑπουργῶν Μου, ὑπέδειξαν περιστοιχίσαντές Με οἱ κορυφαῖοι τῶν ἐν τῇ χώρᾳ πολιτευτῶν.

Κύριοι Βουλευταί,

Εὐτυχὴς λογίζομαι ὅτι καὶ τῆς Βουλῆς ἡ γνώμη σχεδὸν ἐν παμψηφίᾳ σύμφωνος ἐξεδηλώθη, ψηφισάσης τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῇ πρότασιν ἀναθεωρήσεως τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

Τὸ ψήφισμα Ὑμῶν τοῦτο ὑπόσχομαι, ὅπι ἐγκαίρως θέλει ἐκτελεσθῆ, συγκαλουμένης διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, τῇ προτάσει τῶν Ὑπευθύνων Συμβούλων Μου, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ Συντάγματος Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἥτις θέλει ἀποφασίσει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων.

Κύριοι Βουλευταί,

Θερμὰς ἐκφράζω πρὸς Ὑμᾶς τὰς Βασιλικάς Μου εὐχαριστίας ἐπὶ τε τῷ εὐγενεῖ ζήλῳ καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Δυναστείαν ἀφοσιώσει, μεθ' ὧν διεξαγαγόντες τὰ ὑμέτερα ἔργα κατὰ τὴν ἔκτακτον ταύτην Σύνοδον, συνεδράμετε τὴν Κυβέρνησίν Μου εἰς ἐπιτυχίαν ὁριστικῆς διευθετήσεως τῶν πραγμάτων τῆς χώρας καὶ ἐπαναφορὰν ἐν μέσῳ ἡμῶν γαλήνης ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος.

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ